

Tostrup - Roum kirker

Tredie søndag i Fasten 2015 Gudstjeneste i Roum kirke kl. 10.00

- ✚ Sognepræst Robert L. Ryholt, Tostrup
- ✚ Organist Lars Kjærsgaard, Tostrup
- ✚ Kirkesanger Stine Ryholt, Tostrup

Læsninger:

- † 5. Mosebog 18,9-15
- † Efeserbrevet 5,1-9
- † Lukas 11,14-28

Salmer:

- ♪ 736 Den mørke nat forgangen er...
- ♪ 356 Almagts Gud, velsignet vær...
- ♪ 300 Kom, Sandheds Ånd....
- ♪ =====
- ♪ 166 Så skal dog Satans rige...
- ♪ 318 Stiftet Guds Søn har på jorden...

Søndagens evangelium fra Lukas:

Engang var Jesus ved at uddrive en dæmon, som var stum. Da dæmonen var faret ud, begyndte den stumme at tale, og folkeskarerne undrede sig. Men nogle af dem sagde: »Det er ved dæmonernes fyrste, Beelzebul, at han uddriver dæmonerne.« Andre ville sætte ham på prøve og krævede et tegn fra himlen af ham. Men da Jesus kendte deres tanker, sagde han til dem: »Ethvert rige i splid med sig selv lægges øde, og hus falder over hus. Hvis nu også Satan er kommet i splid med sig selv, hvordan kan hans rige så bestå? I siger jo, at jeg uddriver dæmonerne ved Beelzebul. Men hvis jeg driver dæmonerne ud ved Beelzebul, ved hvem uddriver jeres egne folk dem så? Derfor skal de være jeres dommere. Men hvis det er ved Guds finger, at jeg driver dæmonerne ud, så er Guds rige jo kommet til jer. Når en stærk mand fuldt bevæbnet vogter sin gård, kan hans ejendele være i fred. Men kommer der en, der er stærkere, og overvinder ham, tager han straks alle de våben, som den anden havde sat sin lid til, og fordeler byttet. Den, der ikke er med mig, er imod mig, og den, der ikke samler med mig, spreder. Når den urene ånd er drevet ud af et menneske, flakker den om i øde egne og søger hvile, men uden at finde den. Så siger den: Jeg vil vende tilbage til mit hus, som jeg er drevet ud af. Og når den kommer, finder den det fejlet

og prydet. Så går den ud og tager syv andre ånder med, værre end den selv, og de kommer og flytter ind dér. Og det sidste bliver værre for det menneske end det første.« Mens han sagde det, var der en kvinde i skaren, der råbte: »Saligt er det moderliv, som bar dig, og de bryster, du diede!« Men han svarede: »Javist! Salige er de, som hører Guds ord og bevarer det!« *Luk 11,14-28*

”Når en stærk mand....”

14. februar ramte terroren så vort land. Vel sagtens ikke uventet. Et verdsligt forsamlingshus på Østerbro og et jødisk ditto i Københavns Indre By blev mål for krænkelens kugler. To døde, flere sårede - og vi fik bekræftet, at det frie ord anses for farligt, og danske jøder fik bekræftet, at de anses for legitime mål, fordi de er... nå ja: jøder.

14. februar: En trist dag, altså. For alle, selvom det blev profitable dage for nogle: Fx blomsterhandlerne. De stod i forvejen til at tjene penge på grund af den påfaldende amerikanske skik, der på jævnt dansk hedder "Valentajn's dag", og som har grebet om sig. Men skønt skudene på Østerbro og i Krystalgade formentlig kvalte glæden og lystigheden de fleste steder, så dæmpede det ikke blomstersalget. Tværtimod. Både det ene og det andet sted kom der i dagene efter stadig flere blomster. Se selv:

Synagogen 15. februar

Synagogen 19. februar

Synagogen 1. marts

Mandag d. 16. februar afholdt man så mindehøjtideligheder i København, både ved "Krudttønden" og ved synagogen. Statsministeren var der og de andre partiledere, overborgmesteren og de andre borgmestre, agtværdige rabbinere, biskopper, imamer og i øvrigt både høj og lav. Og der blev tændt lys, lagt blomster, holdt taler og der blev sunget! Selvfølgelig sang man, for det var og er Danmark!

Hvad blev der sunget?

"Der er et yndigt land"? For at fastslå Danmarks yndighed, trods den ækle skygge terroren havde kastet? Kom "Der er et yndigt land" til sin ret som andet end rituelt fyld ved landskampe og Nytårsaften? Nej! Men hvad så med "Kong Kristian" med dens røg og damp og opråb til de danske om at rette ryggen? Nej! Hvad så med "Altid frejdig, når du går", som danskere sang med sådan styrke i Besættelsens mørke dage, og som siden er blevet sunget igen og igen ved mangen begravelse landet over; en salme, der har fået sin anden ungdom og gentagen alvor ved at blive sunget ved danske soldaters kiste. Sang man "Altid frejdig"? Nej!

Man sang en britisk popsang – "Imagine" af John Lennon – og en sang af en mand

for hvem intet var helligt – "Man binder os på mund og hånd" af Poul Henningsen, også kaldet "PH".

Uden at gå ned i en nærmere analyse af de to sange vil jeg stiltødt konstatere, at budskabet i dem i højeste grad har gødet grunden for de to terrorangreb på "Valentajn's dag".

Begge prædikere nemlig drømmen om bogstavelig talt det "troløse" samfund:

"Imagine" fabler om en verden uden en himmel, uden helvede, uden lande, intet at slå ihjel for, ingen religion, ingen privat ejendomsret, ingen sult og intet begær – men alle deles om alt. Drøm bare løs!

"PH" så "i ånden", at vi ophævede enhver forpligtelse – "Kunne vi forbyde de tre ord: jeg lover dig" og "kærlighed og ægteskab, hva kommer de hinanden ved?"

Det ville selvfølgelig være rart, hvis vi kunne "undvære" – eller rettere: undgå – helvede; om vi kunne deles om alt, altid blive enige, aldrig sulte, men altid elske – og så vågnede vi.

De to sange forkynder troløshed og tomhed, og at det officielle Danmark vælger sange, der erklærer deres evige troskab mod utopiske og ikke realistiske idealer og abstrakte begreber – i stedet for at synge sange, der forpligter os på vores nationale historie er udtryk for fattigdom. Fattigdom og tomhed.

Samme fejede og prydede fattigdom og tomhed den urene ånd fandt, da den vendte tilbage – og den gik ud og vendte siden tilbage med syv værre ånder.

Og det sidste bliver værre for Danmark end det første.

Nyhedsbreve og kirkebladet kan ses på vores hjemmeside: www.tostrup-roum.dk